

SLADKÝ ŽIVOT

Carole Mortimerová
Na červeném
koberci

CAROLE MORTIMEROVÁ

NA ČERVENÉM
KOBERCÍ

PŘEKLAD

ZUZANA RATTUSOVÁ

Milá čtenářko,

už víckrát jsme si povídali o tom, jak klasické pohádky – v té či oné podobě známé po celém světě – tvoří jakýsi „myšlenkový základ“ příběhů, které Vám přináším. A že nejoblíbenější je pohádka o popelce. Skromné a nevýbojně dívce, kterou si najde skvělý princ. Není divu, pohádky jsme v určitou etapu svých životů měli rádi všichni, tak proč ne?

Musím se Vám ale přiznat, že snad ještě radši mám ty příběhy, kde hrdinka nesedí v koutě a nečeká až ji najdou. Příběhy o samostatných a silných ženách, které si dokáží prosadit to, co samy chtějí, to, po čem touží. A když je to někdy navzdory jejich protějškům – nevadí. Vždyť oni časem přijdou na to, že je to dobré i pro ně...!

Přesně takové rysy má povídka To opravdu nečekala!, v níž Clare odmítne „srazit kufry“ před svým skorošvagrem, takže ten se pak jenom diví tomu, co se v té tiché dívce skrývalo. Stejně tak Bess (Čas odchodů, čas návratů) dokáže odejít z manželství s bohatým mužem..., který se také pak už jenom diví. Geraldine (Španělova překvapivá manželka) se zase dokáže jinému takovému „pánovi tvorstva“ postavit a zmařit jeho plány. A podobné rysy mají i hrdinky zbývajících tří příběhů v edicích Sladký život a Sladký život Duo.

*Takže já jsem spokojený!
A doufám, že Vy budete taky.*

*... s láskou
Váš Harlequin*

Carole Mortimerová

**NA ČERVENÉM
KOBERCÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Rumours on the Red Carpet

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of Harlequin (UK) Limited, 2013

Překlad:
Zuzana Rattusová

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2013 by Carole Mortimer
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025 (Na červeném koberci: 2015 by Harlequin Polska
sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1427-1 (EPUB)

ISBN: 978-83-291-1428-8 (MOBI)

ISBN: 978-83-291-1429-5 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Užívala jste si výhled?“

Thia strnula. Po páteři jí sjel při zvuku hlubokého hlasu, přicházejícího ze tmy za ní, zvláštní záchvěv.

Rychle se otočila, aby pátrala ve stínech po muži, který na ni promluvil.

Rozeznala v měsíčním svitu štíhlou postavu sotva stopu od sebe. Na balkoně, lemujícím celé luxusní střešní apartmá ve čtyřicátém patře jedné z působivých budov, ozařujících nebe nad New Yorkem, už nestála sama...

Otevřenými francouzskými dveřmi sem z apartmá pronikalo jen mdlé světlo, zvonivý smích a hovor asi padesátky hostů večírku.

Thia viděla jen to, že je muž velmi vysoký, snědý a ramenatý. Působil impozantně... a snad i nebezpečně. Už jen při zvuku hlubokého a svůdně vábivého hlasu ji rozum vyzýval k opatrnosti.

Thia sevřela prsty vysoké zábradlí obklopující balkon.

„Ano, opravdu užívala...“, odvětila kousavě.

„Jste Britka,“ poznamenal muž.

„Londýňanka,“ potvrdila Thia stručně a doufala, že si úsečnosti všiml a nechá ji na pokoji.

Úžasné newyorské noční nebe totiž nebylo hlavním

důvodem, proč vyšla Thia před patnácti minutami na balkon na mírný večerní vzduch, zatímco ostatní hosty zachvátilo vzrušení nad opožděným příjezdem čestného hosta večírku Luciena Steelea.

Spousta známých herců, hereček a politiků, kteří dnes přišli, svědčila o moci, kterou pohádkově bohatý americký obchodník třímal. I Jonathan ho před Thiou halasně vychvaloval. Jí ovšem zvláště atraktivní nepřipadal.

Muž průměrné výšky středního věku, dost podsaditý a plešatící ji nijak neohromil. Patrně byl přitažlivý jen díky bohatství a moci.

Thia byla nicméně vděčná, že se konečně objevil, i když jen proto, že mohla vyklouznout na balkon. Byla konečně sama, ne jen osamělá.

Rozhodně se však nechtěla na balkoně ocitnout samotná s mužem, který vyzařoval tolik síly a smyslnosti, že ji bylo málem cítit...

„Britka z Londýna, která se vyhýbá večírku?“ pokračoval suchý hlas pobaveně.

Thia byla během čtyř dní od příjezdu do New Yorku už na třech podobných party a musela připustit, že je tím trochu vyčerpaná.

První večírek byl zábavný, dokonce vzrušující. Setkala se s herci a herečkami, které dosud viděla jen ve filmech, a s významnými politiky. Jenže vyumělkovaná večerní zábava byla pokaždé stejná. Probíralo se pořád to samé a rozhovory byly příliš hlasitě, stejně jako smích.

Každý se snažil zapůsobit a zastínit ostatní, a všichni stavěli na odív bohatství.

Nepřerušovaný sled večírků také způsobil, že měla jen málo příležitostí soukromě hovořit s Jonathanem, kterého do New Yorku přijela navštívit.

Jonathan Miller byl anglická hvězda nového

televizního seriálu, režírovaného hostitelem dnešního večírku, Felixem Carewem, jehož mladší manželka Simone byla v sérii Jonathanovou hereckou partnerkou.

Pořad byl právě trhák a Jonathan tím pádem miláčkem newyorské smetánky.

Jak Thia během uplynulých čtyř dní zjistila, lidí z vyšší společnosti byla v New Yorku vážně spousta. Nikdo ovšem necítil rozpaky, když ji na večírcích coby Jonathanův doprovod ignoroval, jakmile zjistil, že mu Thia nemůže být nijak prospěšná.

Thie ovšem takové přehlížení nevadilo. Rychle zjistila, že nemá se zdejší plytkou elitou nic společného.

Jonathanův úspěch ji ale pochopitelně těšil. Znali se už pár let. Seznámili se v londýnské restauraci, kde Thia pracovala během večerní směny, aby mohla přes den chodit na univerzitu.

Potkali se úplnou náhodou.

Jonathan účinkoval v divadle naproti restauraci a objednával si tu několikrát v týdnu pozdě večer po představení jídlo. Bavili se a občas se scházeli, ale neblýskla mezi nimi jiskra, takže se vztah rychle zařadil do kategorie pouhého přátelství.

O čtyři měsíce později Jonathan získal hlavní roli v televizním seriálu a bylo jasné, že po přesunu do New Yorku jejich kamarádství skončí.

Během následujících měsíců Thie jen několikrát zavolal, ale vedli pouze nezávaznou přátelskou konverzaci. Pak ale před měsícem přiletěl na víkend do Anglie s tvrzením, že mu Thia chybí.

Chtěl být celou dobu návštěvy s ní, takže si na víkend zařídila volno, aby mohli kromě večerí navštěvovat také muzea a chodit na procházky do parku. Bavili se, než musel Jonathan zase odletět do New Yorku na pondělní natáčení.

Když ale před dvěma dny doručil kurýr letenku první třídou na prodloužený víkend v New Yorku, byla opravdu překvapená. Pochopitelně okamžitě Jonathnovi zavolala, protože takovou velkorysost nemohla přijmout. On ovšem trval na svém. Tvrdil, že si to může klidně dovolit a musí ji zase vidět. Říkal, že jí chce ukázat New York a jí zase představit New Yorku.

Thie hrdost kázala opět odmítnout, jenže Jonathan byl velmi přesvědčivý... a protože si dovolenou nemohla dopřát už celé roky, bylo pro ni pokušení příliš velké.

Nakonec souhlasila s podmínkou, že jí místo první třídy zařídí běžnou letenku. Vyhodit tolik peněz za cestu se jí prostě zdálo vzhledem k vlastní napjaté finanční situaci nehorázné.

Jonathan ji ujistil, že v jeho apartmá dostane vlastní ložnici. Jen aby přijela a užila si s ním New York.

Nadšená Thia si na výlet dokonce za těžce vydělané peníze koupila pár nových kousků oblečení, jenže Jonathanova představa o společném užívání New Yorku se od té její podstatně lišila.

Každý večer šli na nějaký večírek a Jonathan kvůli tomu následující ráno vyspával. Pozdní odpoledne a večer pak obvykle trávil kdesi se Simone Carewovou, aby spolu procházeli scénář.

Thia Jonathana přes den a večer na party téměř neviděla. Začínala uvažovat, proč ji vlastně zval.

I teď se zlobila. Krátce po příchodu do společnosti Jonathan opět zmizel se Simone, ačkoli tvrdil, jak je pro něj večírek důležitý kvůli přítomnosti amerického miliardáře Luciena Steelea, majitele televizní stanice produkující jeho populární seriál.

Protože ji Jonathan zase opustil, musela Thia zvažovat úmysly muže, stojícího ve stínech za ní. Nejspíš

se dosud s nikým takovým nesetkala. Jako by ovládal i okolní vzduch...

„Nádhera...“ zašeptal chraplavě, když se zastavil vedle ní u zábradlí.

Thie poskočilo srdce. Nervy měla v nejvyšší pohotovosti, protože jí smysly omámila lehká vůně citrusů v jeho kolínské a rafinované mužnosti.

Otočila se, aby si neznámého prohlédla.

Musela zaklonit hlavu, protože byl o hodně vyšší i přes čtyři palce vysoké podpatky jejích vyzývavých bot. Měl široká ramena a tmavé vlasy mu sahaly na límeček bílé košile a černého smokingu. Jeho tvář se v měsíčním světle zdála ostře řezaná.

Měl silné čelisti, vyrýsované rty, dlouhý orlí nos a vysoké lícni kosti. Světlé blýskavé oči působily pichlavě... když si s obdivem prohlížel spíš ji než newyorskou oblohu.

Thia potlačila další záchvěv. Uvědomovala si, že je tady docela sama s neznámým mužem, který ji upřeně pozoruje...

„Už vevnitř přestali olizovat nablýskané ručně šité italské boty Luciena Steelea?“ prohodila nervózně.

Muž na nezvykle ostrou poznámku reagoval kupodivu bolestnou grimasou.

„Pardon... to ode mne bylo hrubé,“ ušklíbla se, když si vzpomněla, jak veledůležitá má být přízeň Luciena Steelea pro Jonathanův úspěch ve Státech.

„Opravdu?“ opáčil suše.

„Ano,“ přisvědčila. „Ale pan Steele si snad tak bezmezné pochlebování nezaslouží.“

Ve tmě se zaleskly jeho bílé zuby, když se poněkud smutně usmál.

„Možná je ale tak mocný a bohatý, že se mu to nikdo neodváží sdělit?“ nadhodil.

„Možná,“ souhlasila a napřáhla k muži ruku.

„Cynthia Hammondová,“ představila se ve snaze uvést hovor k normálu. „Ale všichni mi říkají Thia...“

Přivlastnil si její dlaň. Jinak nešlo popsat, jak její světlou ruku skryl v bronzovém úchopu...

Thia přitom nedokázala ignorovat elektrický výboj, vibrující prsty a paží při doteku s jeho teplou pokožkou.

„Nerad jdu s davem, takže ti budu říkat Cyn,“ zamumlal hrdelně.

Jakmile ji oslovil lahodně hlubokým svůdným hlasem, rozvibrovalo jí páteř opět slastné chvění a ňadra se jí vypjala proti jemné látce dlouhé přiléhavé večerní róby.

Na cizince reagovala úplně nepříjemně.

Fakt, že se Jonathan před čtyřiceti minutami opět vypařil se Simone, ještě neznamenal, že tu Thia zůstane trčet. Nenechá se svádět nějakým tmavovlasým fešákem, byť hříšně hezkým a v očividně drahém smokingu. Navíc zdaleka ne tak zdvořilým, aby se jí představil.

„A ty jsi...?“

„Lucien Steele,“ představil se konečně a blýskl zuby ve vlčím úsměvu.

„To bych neřekla!“ odfrkla si Thia a ušklíbla se.

„Ne?“ pobavily ho její pochyby.

„Ne,“ zopakovala rozhodně.

„Pročpak?“ zdvihl temné obočí.

„Za prvé jsi moc mladý, aby ses stačil vypracovat na miliardáře,“ vyhrkla netrpělivě.

Odhadovala jeho věk sotva na třicet.

Byl nejvýš o deset nebo dvanáct let starší než ona, a podle Jonathanova tvrzení byl Lucien Steele už deset let nejbohatším ale zároveň nejmnocnějším člověkem v New Yorku.

Nejistě pokrčil neskutečně širokými rameny.

„Co na to říct? Rodiče byli zámožní... a já vydělal první milion v jedenadvaceti.“

„A taky jsem pana Steelea viděla, když přijel,“ pokračovala Thia odhodlaně.

Nebylo možné přehlédnout reakce ostatních hostů.

Všichni z neuvěřitelně zazobané smetánky do jednoho ztichli, když se Lucien Steele objevil mezi dveřmi. A Felix Carew se bezmála tetelil blahem a vydal se rychle hosta pozdravit.

Thia s lítostí zavrtěla hlavou.

„Lucien Steele je čtyřicátník o několik palců menší než ty, zavalitý muž s holou hlavou.“

Po pravdě po prvním pohledu usoudila, že se podobá víc lupiči než nejbohatšímu a nejmocnějšímu muži New Yorku.

„To byl Dex.“

„Dex?“ zopakovala pochybovačně.

„Bere práci mého osobního strážce opravdu vážně,“ přikývl muž vedle ní bezstarostně. „Chce pokaždé do místnosti vejít přede mnou, ale nevím jistě proč,“ uvažoval. „Nejspíš čeká za každými dveřmi nájemného vraha...“

Thia cítila, jak se jí při pobaveném odmítnutí propadá žaludek. Takže Lucien Steele?

Navlhčila si rty jazykem a pak promluvila.

„A kde je Dex teď?“

„Nejspíš hlídá za francouzskými dveřmi,“ pokývl ke vchodu na balkon, kterým se sem Thia dříve vytratila.

Zajistí Dex, aby nikdo nepronikl ven, nebo aby ona nemohla dovnitř, dokud si nebude neznámý muž přát?

Znovu se zamračila, když k němu pátravě vzhledla. Teď stál tak blízko u ní, že cítila teplo vycházející z jeho těla na nahých pažích.

Zase zaznamenala ovzduší moci a arogance, které z něj cítila hned od počátku. Jako kdyby byl na poklonování zvyklý...

Lucien dál držel nyní roztřesenou ruku Cyn. Potichu čekal, až chytí dech, když k němu vzhledla tmavými kobaltově modrými záhadnými očima, teď plnými poznání.

Znovu nervózně přejela drobným růžovým jazykem přes vlhké dokonale tvarované plné rty.

„Stejný Lucien Steele, který vlastní Steele Technology, Steele Media, Steele Atlantic Airline a Steele Industrie, a všechny ty další Steele Tamto a Ono?“ zamumlala chabě.

„Na různorodosti není nic špatného,“ pokrčil rameny sebevědomě.

Rozhodně vytáhla dlaň z jeho sevření a pak se pevně chytila zábradlí.

„Takže ten samý Lucien Steele, který je miliardář?“

„Myslím, že už jsi to řekla...“, přikývl Lucien.

Zhuboka se nadechla, očividně bez vědomí, jak těsně jí šaty obepínají a odhalila tak obrys ňader.

Všiml si jí ve chvíli, kdy vešel do střešního apartmá Felixe a Simone Carewových. Nebylo ji možné přehlédnout. Stála sama na druhé straně ohromné místnosti a dlouhé lesklé černé vlasy jí spadaly na ramena. A temně kobaltově modré oči na krásné světlé jemné tváři...

Měla na sobě dlouhé šaty bez ramínek stejné barvy, které jí odhalovaly ramena a paže. Hladká pokožka měla nádherně bílý perlový odstín, jaký dosud Lucien nespatriil. Jako světélkující, lehce narůžovělá světlá slonovina, které se jeho prsty měly chuť dotknout a laskat ji...

Prostá hedvábná modrá róba jí tak přilnula ke každé křivce plných ňader, štíhlého pasu i jemně rozšířených boků, že Lucien uvažoval, jestli pod šaty vůbec něco má.

Víc než přirozenou krásou nebo dokonalou perleťovou pletí ho ale doopravdy zaujala něčím jiným. Na rozdíl od ostatních v místnosti tahle nádherná žena využila jeho příchodu, aby vyklouzla z místnosti.

Vytratila se tiše na balkon a byla tam i poté, co se mu podařilo konečně uniknout... jak to řekla? Že mu olizují nablýskané ručně šité italské boty?

Lucienova zvědavost vzrostla, což v něm teď dokázalo vyvolat už jen máloco. Jakmile se mu podařilo dotěrné pozornosti uniknout, spěchal na balkon za ní.

Teď už věděl, že se jmenuje Cynthia Hammondová.

Než znovu promluvila, zhluboka se nadechla a opět se jí v živůtku modrých dlouhých šatů úžasně vzedmula ňadra.

„Pardon za tu hrubost. Neomlouvá mě, že dnes nezažívám pěkný večer...“ přiznala s grimasou. „Nemám prostě právo být neomalená...“

„Ještě se tolik neznáme, abys věděla, jestli si to zasloužím, nebo ne,“ prohlásil.

„Zatím ne...“ byla očividně vyvedená z míry jeho zdůrazněním slova ještě. Zavrtěla hlavou, až jí rovné černé vlasy klouzaly po holých ramenou a dekoltu.

„Neměla bych být tak otevřená k někomu, koho znám jenom z médií.“

„Zvlášť když všichni vědí, jak neomylní novináři dokáží být?“ utrousil zamračeně.

„Přesně!“ přisvědčila... než na něm nejistě spočinula pohledem. „Ale nevlastníš devadesát procent světových médií?“

„To by bylo proti zákonům,“ řekl pohrdavě.

„A miliardáři se zatěžují takovými drobnostmi, jako jsou zákony?“ škádlila ho.

„Ano, když o své miliardy nechtějí přijít u soudu,“ zasmál se chraplavě.

Thia pocítila na páteři při zvuku jeho hrdelního smíchu chvění. Zjistila, že se vlastně baví, nejspíš poprvé od příjezdu do New Yorku, ačkoli ji ten muž znervoznil.

„Je ti chladno?“

Nestihla přisvědčit nebo odmítnout.

Lucien Steele si okamžitě svléknul smoking, který jí natáhl přes nahá ramena. Oděv jí sahal téměř ke kolenům a cítila z něj svěží citrusy. Obklopilo ji teplo a jeho rafinovaná vůně.

„Ne, vážně...“

„Nech si ho,“ přidržel rukama ramena saka.

Thia se znovu zachvěla. Cítila teplo těch dlouhých a elegantních rukou i přes látku oděvu.

Zachvěla se v teplém večerním vzduchu spíš kvůli přítomnosti neodolatelného muže než chladu...

Váhavě jí ruce z ramen sundal a opět se přesunul vedle ní. Světlyma stříbrnýma očima se znovu soustředil na její nádhernou tvář.

V těsné večerní košili měl skutečně široká ramena, vypracované hrudní svaly, útlý pas a štíhlé boky. Lucien Steele očividně všechny dny nevysedával na schůzích správní rady a vyděláváním dalších miliard.

„Proč to není příjemný večer?“ zeptal se tiše.

Protože návštěva New Yorku dopadla úplně jinak, než jsem si představovala, pomyslela si Thia. Protože jsem opět na večírku... a opuštěná.

Jistě, Jonathan nebyl její přítel, ale rozhodně ho

pokládala za kamaráda. Zmizel ale během pár minut po příjezdu opět s jejich hostitelkou, čímž vydal Thiu na milost newyorské smetánce.

Ještě nedávno si neužívala pěkný večer i kvůli muži, který stál vedle ní. Teplo a svůdná vůně na zakázku šitého smokingu způsobily, že měla pocit, jako by ji obklopoval Lucien Steele osobně.

Netušila, jak si poradit s neobvyklým vzrušením, které ovládlo její tělo.

„Takovéhle večírky nemám ráda,“ pokrčila Thia frustrovaně rameny.

„Proč ne?“

Ušklíbala se, ale dala si tentokrát pozor, aby ho znovu neurazila.

„Nejsou mi prostě po chuti.“

„A jak do téhle společnosti zapadáš?“ vyzvídal. „Jsi herečka?“

„Kdepak.“

„Takže budoucí?“

„Prosím?“

„Toužíš se stát herečkou?“ pokrčil rameny.

„Aha... kdepak, nechci být herečkou,“ usmála se lítostivě.

„Takže modelka?“

„Těžko,“ odfrkla si. „S touhle výškou?“

„Moc mi nepomáháš, Cyn,“ zněla v pobaveném hlasu jistá netrpělivost.

Thia už z reakcí newyorské elity věděla, že si nikdo nepotřebuje předcházet studentku a servírku. Lucien Steele by se o ni tedy měl také přestat zajímat, až se to dozví, což by se mohlo hodit...

Zvedla odhodlaně bradu.

„Jsem jen nikdo na návštěvě New Yorku.“

Lucien s částí jejího tvrzení nesouhlasil.

Cynthia Hammondová rozhodně nebyla nikdo, ale žena, jejíž krásu a hovor považoval za fascinující.

„Po téhle narážce se hodí zdvořile vycouvat,“ napověděla mu Thia.

„Proč bych měl dělat něco takového?“ přimhouřil Lucien oči.

Pokrčila pod jeho sakem rameny.

„Ostatní lidé, které jsem v New Yorku potkala, to okamžitě udělali... jakmile zjistili, že jim k ničemu nejsem,“ vysvětlila mu.

Ano, to si dokázal Lucien představit. Newyorskou vyšší společnost dobře znal. Její příslušníci rozhodně neváhali ukázat nezájem.

„Právě jsem řekl, že se od ostatních rád liším.“

„No jistě. Totiž...,“ slonovinově bledé tváře jí zbarvila lehká červeň.

Krátce zavřela oči, než k němu omluvně vzhledla.

„Znovu se omlouvám. Já dnes vážně nemám dobrý večer!“ vzdychla si a on přisvědčil.

„Chceš odejít? Mohli bychom se spolu jít někam napít,“ nadhodil.

„Prosím?“ zamrkala Cyn dlouhými řasami a Lucien se smutně usmál.

„Já takovéhle večírky taky zrovna nemiluju.“

„Jenže jsi čestný host.“

„Takové party obzvlášť nenávidím,“ ušklíbl se.

Thia k němu pátravě vzhledla. Nebyla si jistá, jestli si z ní Lucien Steele nedělá legraci. Proč by se ale jinak obtěžoval?

Vytrvalý pohled těch světlých očí a zamračený výraz jí řekl, že tenhle muž si zahrává jen málokdy... jestli vůbec. A nabídku společně opustit večírek u Carewových myslí naprosto vážně.

DRUHÁ KAPITOLA

Thia se usmála a s lítostí zavrtěla hlavou.

„To vážně není dobrý nápad.“

„Proč ne?“

„Jsi vždycky tak neodbytný?“ zamračila se.

Zdálo se, že odpověď promýšlí.

„Když něco opravdu chci, tak ano,“ zamumlal nakonec nezřetelně.

Síla jeho pohledu Thie napověděla, že teď chce Lucien Steele ji. A moc.

Potlačila další záchvěv při myšlence, jaké by asi bylo cítit jeho rty a silné ruce na těle...

„Myslím, že bych se už měla vrátit dovnitř,“ znerózněla a sejmula jeho sako z ramen. „Vezmi si ho prosím,“ zdůraznila, když se oděv nepokusil vzít.

Několik vteřin na ni pátravě shlížel, než si sako pomalu vzal. Odložil ho s nezájmem na zábradlí, ačkoli stálo tolik, co Thia vydělala prací servírky za celý rok včetně spropitného.

„Cyn...“

Ani se jí nedotkl. Dokázal ji omámit zašeptáním výlučného tvaru jejího jména hlubokým svůdným hlasem.

Thie po páteři sjelo další chvění a znovu ji brnělo až v hrudi.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Na červeném koberci.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.